

48. FETİH SÛRESİ

Hicretin altıncı yılında, Hz. Peygamberin Hudeybiye'den Medîne'ye dönüşü esnasında indirilmiştir. Adını, müminlere büyük bir zaferi müjdeleyen ilk ayetinden almıştır. 29 ayettir.

Hz. Peygamber, rüyasında ark adaşlarıyla birlikte Mekke'ye gidip Kâbe'yi ziyaret ettiğini görmüştü. Oysa o günlerde bunun gerçekleşmesi görünüşte imkânsız gibiydi. Çünkü Mekkeli müşrikler Müslümanlara Kâbe yolunu kapatmışlardı. Daha bir yıl önce Hendek savaşında Medîne'yi kuşatma altına alan müşriklerin egemenliği altındaki Mekke'ye gitmek, intihardan farksız görünüyordu. Fakat gördüğü rüyanın ilâhî bir buyruk olduğunu bilen Peygamber, hiç tereddüt etmeden sefer hazırlıklarına başladı. Bu arada, kendiler ine katılmaları için civardaki müttefik kabîlelere de haber gönderdi. Ne var ki, onlar bu tehlikeli yolculuğu göze alamadıklarından, çeşitli bahaneler öne sürerek gelemeyeceklerini bildirdiler. Böylece, 1400 kişilik

gönüllülerden oluşan ve üzerlerinde birer kılıçtan başka silah bulunmayan kabile, hacce tme için Mekke'ye doğru yola çıktı.

Kafilenin yaklaştığını haber alan Mekkeliler, bütün Arap geleneklerini çiğneyerek hacıların şehre girişini engellemeye karar verdiler. Bunun için, iki yüz atlıdan oluşan bir süvari birliğini Müslümanların yolunu kesmek üzere yola çıkardılar. Bunu haber alan Peygamber derhal yolunu değıştirdi ve son derece sarp ve ıssız yollardan büyük zorluklarla geçerek Mekke yakınlarındaki Hudeybiye düzlüğüne ulaşp orada konakladı. Daha sonra, Mekkelilerin gönderdiği 80 kişilik bir askerî birlik Müslümanların kampına saldırıda bulundu, fakat hepsi yakalanıp esir edildi. Peygamber, iyi niyet gösterisi olarak bu esirleri serbest bıraktı. Buna rağmen müşrikler küçük birlikler göndererek Müslümanları tahrik edip kanlı bir savaşın içine çekmek istedilerse de, her defasında Peygamberin kararlı tutumu ve Müslümanların sabır ve disiplini sayesinde amaçlarına ulaşamadılar. Daha sonra Peygamber, savaşmak için gelmediklerini, aksine Kâbe'yi ziyaret edip kurban kestikten sonra

geri döneceklerini Mekkelilere bildirmek üzere Osman bin Affan'ı Elçi olarak gönderdi. Hz. Osman'ın Mekke'ye varışından kısa bir süre sonra öldürüldüğü söylentileri Müslümanlara ulaşınca, Mekkelilerden topyekün bir saldırı bekleyen Peygamber, arkadaşlarını bir ağacın altında topladı ve ölünceye kadar savaşacaklarına dâir onlardan söz aldı. Fakat birkaç gün sonra, Hz. Osman'ın öldürülmediği ve Mekkelilerin anlaşmaya hazır oldukları anlaşıldı. Böylece, iki taraf arasında sürd ürülen uzun görüşmelerin ardından, Hudeybiye Barış Antlaşması imzalandı. Buna göre:

1. On yıl süreyle iki taraf arasında ateşkes yapılacak ve bir taraf diğeri aleyhinde gizli veya açık hiçbir faaliyette bulunmayacaktı.

2. Müşriklerin velâyeti altında bulunan bir kişi —ki antlaşma metninde “racul” yani adam kel imesiyle ifade edilmişti— Mekke'den kaçıp Medîne'ye sığındığı takdirde velisine iade edilecek, fakat Medîne'den kaçıp Mekke'ye sığınanlar Müslümanlara iade edilmeyecekti.

3. Arap kabîleler, taraflardan birini seçerek bu anlaşmaya katılabileceklerdi.

4. Müslümanlar bu yıl Kâbe'yi ziyaret etmeden geri dönecekler, ancak gelecek yıl gelip Mekke'de üç gün kalacaklardı.

Peygamberin imzaladığı bu şartlar, Müslümanları büyük bir hayal kırıklığına uğratmıştı. Özellikle ikinci maddeyi büyük bir haksızlık ve zillet olarak görüyorlardı. Bütün bunların ötesinde, Peygamberin gördüğü rüyanın gerçekleşmemiş olması onları derinden yaralamıştı. Çünkü Peygamber rüyasında Kâbe'yi ziyaret ettiklerini görmüş, fakat Mekke'ye ayak bile basamadan geri dönmek zorunda kalmışlardı. Oysa bu konuyu değerlendirirken, şu ince noktayı gözden geçiriyorlardı: Onlara bu ziyaret müjdelenmiş, ama bunun o yıl gerçekleşeceği söylenmemişti. Zaten sadık rüyalar bazen bir gün, bazen bir yıl, bazen de yıllar sonra gerçekleşir. Yûsuf Peygamberin rüyası da uzun yıllar sonra gerçekleşmişti. Nitekim, Hz. Peygamberin rüyası ertesi yıl gerçekleşti ve müminler, aynen rüyada

haber verildiği gibi Kâbe'yi ziyaret ettiler. Böylece, Peygamberin açık bir mûcizesi daha gerçekleşmiş oldu. Öte yandan, Müslümanların ba şlangıçta ağır bir yenilgi ve zillet olarak değerlendirdikleri barış antlaşmasının, aslında —Allah'ın yıllar öncesinde buyurduğu gibi— muhteşem bir zafer olduğu, daha sonra gelişen olaylarla açıkça ortaya çıktı. Şöyle ki:

1. Bu antlaşmayla birlikte, Arabistan'da İslâmî bir yönetimin varlığı ilk defa resmen kabul edilmiş oluyordu.

2. Bu antlaşma sayesinde, Mekkelilerin propagandası yüzünden Arabistan'daki kabîlelerin gönlünde İslâm aleyhinde yerleşmiş olan kin ve nefret duyguları biraz olsun dinmişti.

3. Barış ortamı, iki toplum arasındaki ticari ve kültürel alışverişi canlandırdı ve Müslümanlar, Arabistan'ın en uzak noktalarına dağılarak süratle İslâm'ı yaymaya başladılar. Öyle ki, Hudeybiye antlaşmasından önceki 19 yıllık süre içerisinde Müslüman olanların toplam sayısı kadar insan,

bundan sonraki iki yıl içinde İslâm'a girmiştir.

4. Peygamber, savaşın durdurulmasından sonra Medîne'de İslâm Devletini güçlendirerek, örnek bir İslâm toplumu oluşturma imkanı buldu.

5. Bu antlaşma sayesinde ülkenin güney sınırları emniyete alınınca, Kuzey ve Orta Arabistan'daki kabîleler İslâm Devleti'nin hâkimiyeti altına girdiler.

Bu antlaşma şartları içinde Müslümanlara en ağır geleni, Mekke'den kaçarak Medîne'ye gelenlerin iade edilmesi, buna karşılık Medîne'den kaçıp Mekke'ye gidenlerin iade edilmemesini öngören madde idi. Fakat kısa zaman sonra, bu madde de Mekkeliler aleyhine işlemeye başladı. Şöyle ki, anlaşmanın yapılmasından birkaç gün sonra, Ebu Basir isimli bir Müslüman, müşriklerin elinden kurtulup Medîne'ye ulaştı. Hz. Peygamber, anlaşma gereği onu Mekkelilere geri verdi. Fakat Ebu Basir, bir yolunu bulup, kendisini Mekke'ye götüren müşriklerin elinden kurtulup kaçtı ve Kızıldeniz sahilinde müşriklerin ticâret kervanlarının geçtiği yol üzerinde yerleşti. Bu

olaydan sonra Mekke'den kaçan her Müslüman, Ebu Basir'in kurduğu silahlı birliğe katıldı. Nihâyet sayıları 70'i bulan bu insanlar, Mekke'deki bütün mal varlıklarına el koyan Kureyş müşriklerinin kervanlarına saldırılar düzenlemeye başladılar ve kısa bir süre sonra, Kureyş'in ticareti durma noktasına geldi. Fakat Hudeybiye Antlaşmasının ilgili maddesi gereğince, Peygamber bu Müslümanlardan sorumlu tutulamıyordu. Bu yüzden, bizzat Mekkelilerin ricası üzerine, antlaşmanın bu maddesi yürürlükten kaldırıldı ve Ebu Basir ile adamlarının Medîne'ye sığınmasına müsaade edildi. Bütün bunlar, antlaşmanın üzerinden daha iki yıl geçmeden gerçekleşmişti. Oysa antlaşmanın yapıldığı günlerde, müşrikler bunun kendileri için büyük bir başarı olduğunu düşünüyor, Müslümanlar ise ağır bir zillete boyun eğdiklerini zannederek Peygambere sitem ediyorlardı.

İşte, Hudeybiye Antlaşması'nı kendileri için ağır bir yenilgi ve utanç verici bir zillet olarak değerlendiren Müslümanlar, büyük bir hayal kırıklığı ve üzüntüyle Hudeybiye'den çıkıp Medîne'nin yolunu tutmuşlardı ki,

ilâhî direktiflerle imzalanan bu antlaşmanın gerçekte muhteşem bir zafer olduğunu ve bu olayın, peş peşe gelecek daha nice zaferlerin başlangıcı olduğunu müjdeleyen mübarek Fetih Sûresi nazil oldu:

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'immin adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

1. Ey Şanlı Elçi! Gerçekten Biz sana, ardı ardına gelecek nice fetihlerin öncüsü ve müjdecisi olan **apaçık bir zafer verdik!**

2. Ki böylece Allah, senin ve arkadaşlarının olmuş ve olabilecek hatâlarını bağışlasın, sana bahşetmiş olduğu İslâm nîmetini —tüm insanlık için örnek bir toplum oluşturmak ve bu toplum eliyle hak dini yeryüzünde egemen kılmak sûretiyle— **tamamlasın ve seni görevinde başarılı kılarak dosdoğru bir yola iletsin.**

3. Ve nihâyet Allah, seni ve izinden yürüyen müminleri, hiç kimsenin karşı koyamayacağı muhteşem bir zaferle desteklesin!

4. O Allah ki, hiçbir kurtuluş ümidinin kalmadığı bir anda, inananların imanlarını perçinlemek için kalplerine güven, cesaret ve huzur ilham etmiştir. Çünkü göklerin ve yerin görünen ve görünmeyen bütün güçleri, bütün orduları Allah'ın emri altındadır; çünkü Allah, sonsuz ilim ve hikmet sahibidir.

5. Allah dileyseydi, meleklerden ordular gönderip zâlimleri helâk edebilirdi. Fakat bu şerefli görevi müminlere verdi ve yeryüzünde adâleti egemen kılmak için mücâdele etmelerini emretti ki, inanan erkeklerin ve inanan kadınların günahlarını bağışlasın ve onları, içerisinde ırmaklar çağıldayan sonsuz cennet bahçelerine yerleştirsin. İşte, Allah katında en büyük kurtuluş, en büyük başarı budur!

6. Ve aynı zamanda, ilâhî adâleti inkâr ederek

Allah hakkında çirkin düşünceler besleyen ikiyüzlü erkeklerle ikiyüzlü kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları böylece cezalandırsın. Onlar Allah'ın, dürüst ve erdemli kullarına yardım etmeyeceğini, böylece müminlerin yeryüzünden silinip gideceğini zannediyorlardı. Oysa inananların başına gelmesini bekledikleri felâket, asıl onları bulacaktır. Çünkü Allah onlara gazâb etmiş, onları rahmetinden kovarak lânetlemiş ve kendilerine cehennemi hazırlamıştır; ne korkunç bir sığınak!

7. Öyle ya, Allah'ın gazâbından kurtulmak mümkün mü! Değil mi ki, göklerin ve yerin orduları Allah'ın emri altındadır ve Allah, sonsuz kudret ve hikmet sahibidir! İşte bu hikmet gereğince;

8. Ey şanlı Elçi! Doğrusu Biz seni, hakîkate tanıklık eden bir şâhit, erdemlilere sonsuz mutluluğu muştulayan bir müjdeci ve zâlimleri bekleyen azâbı haber veren bir uyarıcı olarak

gönderdik.

9. Gönderdik ki , ey insanlar, Allah'a ve Elçisine iman edin; O'nun dinini savunup destekleyin, O'na yürekten saygı gösterin ve sabah akşam adını gündemde tutarak O'nu tesbih edin!

10. Ey Muhammed! Hudeybiye'de, son nefeslerine kadar çarpışmak üzere sana bağıllık sözü verenler, gerçekte Allah ile sözleşmiş oluyorlardı. Nitekim, onlar söz vermek için elini tutup sana biat ederlerken, Rabb'iniz müminlerle birlikteydi ve Allah'ın eli, onların elleri üzerindeydi. Şu hâlde, her kim sözünü bozacak olursa, yalnızca kendi zararına bozmuş olur ve kim de Allah'a verdiği söze bağıllık gösterirse, Allah ona eşi benzeri olmayan muhteşem bir ödül verecektir.

11. Tehlikeli Mekke yolculuğuna çıkmamak için çeşitli bahaneler ileri sürerek köylerinde kalan göçebe kabîleler, Medîne'ye döndüğünüz

zaman **sana** özür beyân ederek **diyecekler ki:** “Bu sefere katılamadığımız için çok üzgünüz! Fakat ne yapalım, ilgilenmek zorunda olduğumuz **mallarımız ve ailelerimiz bizi** bu yolculuktan **alıkoydu;** inan çok pişmanız, **lütfen bizim kusurumuz için** Rabb’inden **bağışlanma dile!”** Sakın bu münâfıkların sözlerine inanma! Çünkü **onlar, kalplerinde olmayan şeyi dile getiriyorlar.** Onlara **de ki:** “Neden Allah’ın vaadine güvenmediniz? Söyler misiniz, **eğer Allah size bir zarar veya fayda vermek istese, Allah’ın bu dileğine kim engel olabilir?** Yalan söyleyerek beni kandırırsanız bile, cezadan kurtulacağınızı mı sanıyorsunuz? **Hayır; Allah, tüm yaptıklarınızdan haberdardır.”**

12. “Aslında siz, Elçinin ve diğer müminlerin göz göre göre ölüme gittiklerini ve bir daha asla evlerine dönmeyeceklerini sanıyordunuz. Üstelik bu ihtimal, pek de hoşunuza gitmişti. Böylece, Allah hakkında **çirkin düşüncelere kapıldınız ve sonunda, toplumsal ve kültürel plânda yok oluşu hak**

eden bir toplum hâline geldiniz!”

13. Her kim Allah’a ve Elçisine inanmayı reddederse, şunu iyi bilsin: Biz, inkârcılar için alevli bir ateş hazırlamışızdır ! Öyleyse, inkârcılıktan vazgeçip Rabb’inize yönelin! Unutmayın ki:

14. Göklerin ve yerin yönetim ve egemenliği Allah’a aittir. O, dilediğini bağışlar, dilediğini de cezalandırır. Fakat O’nun dilemesi, mutlak adâlet ve hikmet ölçülerine göredir. Şöyle ki, ilâhî lütfâ nâil olmak isteyen ve bu yolda gereken çabayı harcayan her kuluna rahmet kapılarını sonuna kadar açar. Zulüm ve haksızlığı tercih edenleri ise, kim olursa olsun cezalandırır. Öyleyse, güzel davranışlar göstererek O’nun lütuf ve merhametine lâyık kullar olmaya çalışın. Hiç kuşkusuz **Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.**

15. Ey Muhammed! Tehlikeli Hudeybiye seferine katılmayanlar, ganîmet elde

edeceğiniz kolay bir savaş için yola çıktığınızda, “İzin verin biz de sizinle gelelim!” diyecekler. Onlar bu istekte bulunarak, Allah’ın aşağıda, on sekiz ve on dokuzuncu ayetlerde verdiği i hükmünü değiştirmek isteyecekler. Çünkü söz konusu ayetlerde, bu ganîmetlerin yalnızca Hudeybiye seferine katılan fedâkâr müminlere ait olduğu bildirilmiştir. Bunun için, ey Muhammed, onlara de ki: “Siz ey savaş kaçkınları! Bundan sonraki kolay fetihlere bizimle gelmeyeceksiniz! Çünkü Allah, sizin hakkınızda daha önce böyle buyurmuştur!” Bunun üzerine, “Siz aslında bizi çekemiyorsunuz!” diyeceklerdir. Hayır; doğrusu onlar, hakîkati idrâk edemeyen anlayışı kıt kimselerdir! Fakat henüz her şey bitmiş de değil:

16. Ey Muhammed! Hudeybiye seferinden geri kalan göçebe kabîlelere de ki: “Bakın, Allah size tövbe etmeniz için bir fırsat veriyor: Yakın bir gelecekte, Bizanslılar veya İranlılar gibi güçlü bir topluluğa karşı yapılacak seferlere

çağrılacaksınız. Onlarla, Allah yolunda şehit oluncaya veya onlar İslâmî otoriteye teslim oluncaya kadar savaşıacaksınız. Eğer bundan böyle emre itaat ederseniz, Allah size güzel bir ödül verecektir. Fakat daha önce yaptığınız gibi bu kez de yüz çevirecek olursanız, sizi can yakıcı bir azapla cezalandıracaktır! Gerçi içinde savaşa gelemeyecek durumda olanlar da var:

17. Gözleri görmeyen, eli ayağı tutm ayan veya ağır bir hastalığa yakalanmış olan kimselere , Allah yolunda savaşa katılmamalarından dolayı herhangi bir sorumluluk yoktur. Bu konuda genel kaide şudur: **Kim gücü ve imkânları ölçüsünde Allah'a ve Elçisine itaat ederse, Allah onu, içerisinde ırmaklar çağıldayan cennet bahçelerine koyacaktır; kim de bilerek ve isteyerek itaatten yüz çevirirse, onu da can yakıcı bir cezaya çarptıracaktır!**

18. Ey şanlı Elçi! Gerçekten Allah , son

nefeslerine kadar çarpışmak üzere Hudeybiye'deki o ağacın altında sana bağlılık sözü verirlerken, bu fedâkâr müminlerden razı olmuştu; çünkü onların kalplerinden geçen samim duyguları ve kapıldıkları korku ve endişeleri biliyordu. Bu yüzden, hiçbir kurtuluş ümidinin kalmadığını zannettikleri bir anda, kalplerine güven, cesaret ve metanet ilham ederek onlara huzur bahşetti ve kendilerini, yakında gerçekleşecek bir zaferle, yani Hayber kalesinin fethini müjdeleyerek ödüllendirdi.

19. Ve ondan sonra elde edecekleri daha nice zafer ve ganimetlerle... Hiç kuşkusuz Allah, sonsuz kudret ve hikmet sahibidir.

20. Ey iman edenler! Allah size, ele geçireceğiniz pek çok savaş ganimetini sözü vermişti; işte şimdi, size peşin bir armağan olarak bu barış ve huzur ortamını bahşetti ve yıllardan beri size saldırıp duran Mekke müşrikleriyle diğer büyük kabîlelerin oluşturduğu düşman toplumların baskısını Hudeybiye

barışıyla **üzerinizden kaldırdı**. Böylece, büyük zaferlerin kapısını size aralamış oldu. Allah her devirde buna benzer yardımlar gönderecektir **ki**, bu olaylar, Allah'ın **müminlere** verdiği sözlerin mutlaka gerçekleşeceğine dâir apaçık **bir delil olsun ve** böylece Allah, **sizi** yardımıyla bu **dosdoğru yolda başarıya ulaştırın**.

21. Ayrıca, şimdilik gücünüzün yetmediği, fakat Allah'ın sonsuz ilim ve kudretiyle **kuşatmış olduğu** Mekke, Bizans, İran, Anadolu gibi **daha nice** muhteşem fetihleri size nasip edecektir. Bu nasıl olur demeyin, unutmayın ki, **Allah her şeye gücü yetendir**. O kadar ki;

22. Şâyet Mekkeli **kâfirler** Hudeybiye'de sizinle göğüs göğse **çarpişacak olsalardı**, kesinlikle arkalarını dönüp **kaçarlardı ve kendilerine ne bir kurtarıcı bulabilirlerdi, ne de bir yardımcı!** Çünkü müminler üzerlerine düşeni yaptıkları takdirde, kâfirler karşısında asla yenilgiye uğramayacaklardır.

23. Öteden beri uygulanan Allah'ın en temel yasasıdır bu. Dün böyleydi, bugün de böyledir, yarın da böyle olacaktır. Çünkü **Allah'ın yasalarında,** kıyâmete kadar bir aksaklık, **bir değişiklik göremezsin.**

24. Bu yasaların nasıl işlediğini bizzat gözlerinizle gördünüz. Hani siz Hudeybiye'de konakladığınız sırada, Mekkeli müşriklerin gönderdiği 80 kişilik bir askerî birlik size saldırmıştı. İşte o saldırıda **sizi onlara üstün getiren ve kâfirlerin başkenti olan Mekke'nin göbeğinde onların size, sizin de onlara saldırmanızı engelleyerek barış ortamını hazırlayan O'dur. Hiç kuşkusuz Allah, yaptığınız her şeyi görmektedir.**

Fakat Mekkeliler zannetmesinler ki, Allah onlara acıdığından bu savaşı engelledi! Hayır;

25. Çünkü onlar, hakîkati bile bile inkâr eden, sizi Kutsal Mescidi ziyaretten alıkoyan ve Mina'da kurban etmek için getirdiğiniz kurbanlıkların yerine ulaşmasını engelleyen

kimselerdir. Dolayısıyla, aslında cezayı fazlasıyla hak etmişlerdi. Fakat bunun için şartların biraz olgunlaşması gerekiyordu. **Eğer** Mekke halkı içinde, kendilerini tanımadığınız için yanlışlıkla öldürüp vicdan azâbı duyacağınız zayıf, çaresiz ve yaşlı mümin erkekler ve mümin kadınlar bulunmasaydı, şehre savaşıarak girmenize izin verilirdi. Fakat **Allah**, zamanı geldiğinde dilediğini rahmetine ulaştırmak için onlara biraz daha mühlet verdi. Nitekim ileride, bu kâfirlerin çoğu İslâm'a girecektir. Ama yine de, **eğer** Mekke halkının kâfirleri ve müminleri kesin bir çizgiyle birbirlerinden ayrılmış olsalardı, onlardan inkâr edenleri sizin elinizle savaşta öldürerek veya esir eder e k can yakıcı bir azâba uğrattırdık.

26. Hani inkâr edenler, gönülllerinde kibir, öfke ve bağınazlığı, câhiliye döneminin o çirkin bağınazlığını alevlendirirlerken, **Allah da Elçisinin ve iman edenlerin yüreklerine ilâhî** güven, sabır, cesaret ve huzur duyguları ilham

ediyor ve böylece onların Allah'a yürekten bir saygıyla bağlanmalarını sağlıyordu. Zaten onlar, bu ilâhî armağana en çok lâîyk olan kimselerdi ve onu gerçekten hak etmişlerdi. Unutmayın; Allah, her şeyi tam olarak bilmektedir.

Peygamberin, Müslümanlarla birlikte Kâbe'yi ziyaret ettiklerini gördüğü rüyaya gelince:

27. Andolsun Allah, Elçisine o rüyayı tüm gerçekliğiyle doğru göstermiştir ve bu rüya, bir yıl sonra mutlaka gerçekleşecektir. O zaman, —sizin kendi gücünüzle veya müşriklerin lütfuyla değil— Allah'ın izniyle, kiminiz saçlarınızı tıraş etmiş ve kiminiz kısaltmış olarak ve hiçbir korkuya kapılmadan, güven içinde Kutsal Mescide girip umre görevini yerine getirebileceksiniz. Çünkü Allah, sizin bilmediğiniz nice şeyleri biliyor. İşte bunun içindir ki, bu ziyaretin gerçekleşmesinden önce, yakında gerçekleşecek bir zaferi, Hayber'in fethini size nasip etti.

28. Allah, Elçisini doğrunun eğrinin ölçüsünü ortaya koyan **hidâyet v e** hayata hükmedecek dosdoğru bir inanç sistemi olan **hak din ile gönderdi ki, onu bütün** batıl **dinlere** ve aslen ilâhî vahye dayansa bile, zamanla bozulmuş ve özünden saptırılmış olan bütün inanç sistemlerine **egemen kılsın.** Allah bu dini, kâfir yönetimlerin gölgesi altında ve onların izin verdiği ölçüde varlığını sürdürsün diye değil, hayatın her alına hükmetsin diye göndermiştir. Buna **şâhit olarak** da, **Allah yeter!**

O, gönderdiği ayetler ve fiilen ortaya koyduğu mûcizelerle şehâdet eder ki:

29. Muhammed Allah'ın Elçisidir. Onun yanında yer alan Müslümanlar ise, inkârcılara karşı son derece kararlı ve çetin, birbirlerine karşı ise çok şefkatli ve merhametlidirler. Onlar imanlarının sağlamlığı, prensiplerinin kesinliği, düşüncelerinin netliği sayesinde, kâfirlerin baskı ve dayatmaları karşısında çelik gibi sağlam dururlar. **Onlar ın,** namazda

bazen **ruku** edip eğilerek, bazen **secdeye** kapanarak **Allah'ın lütuf ve rızası için yalvardıklarını görürsün. Secde izinden oluşan nişanları, yüzlerinde tevazu, şefkat, sevecenlik ışıltısı halinde parlamakta, ibadetin kazandırdığı güzellik, letâfet ve aydınlık, bütün tavır ve davranışlarında görülmektedir. Bu, onların Tevrat'ta anlatılan nitelikleridir. İncil'deki nitelikleri ise şöyledir: Mümin, tıpkı filiz veren bir tohumu benzer ki, bu minicik filiz zamanla güçlenir, serpilir ve kökü üzerinde dimdik ayağa kalkar. Öyle ki, kendisini yetiştiren çiftçileri hayran bırakır. İşte Allah, her devirde böyle müminler yetiştirecektir ki, onlar sayesinde, mazlumlara kan kusturan inkârcıları çileden çıkarsın ve zulmün saltanatını, onların eliyle alaşağı etsin!**

İşte bu yetişmekte olan taptaze filizler var ya; **Allah, onlar arasında n Kur'an'a yürekten inanan ve bu imana yaraşır güzel ve yararlı davranışlar gösterenlere, kendi katından bir bağışlama ve muhteşem bir ödül vaad**

etmiştir.